

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 161

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 27 februarie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE SENATULUI		ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
5.	— Hotărâre referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Programul de lucru anual al Uniunii privind standardizarea europeană pentru 2020 — COM (2019) 486 final	27.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii petrolului nr. 238/2004
	2		10–11
6.	— Hotărâre referitoare la raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind progresele realizate de România în cadrul mecanismului de cooperare și de verificare — COM (2019) 499 final	DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
	2–3	143.	— Decizie privind numirea domnului Dumitru Beianu în funcția de secretar de stat la Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor
			11
7.	— Hotărâre referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 în ceea ce privește disciplina financiară începând cu exercițiul financiar 2021 și a Regulamentului (UE) nr. 1.307/2013 în ceea ce privește flexibilitatea între piloni în anul calendaristic 2020 — COM (2019) 580 final	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
	3–4	5.	— Decizia președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind încetarea administrării acordate prin Licența nr. 21.917/2019 de dare în administrare pentru explorarea resurselor de apă geotermală în perimetrul Călimănești Sud, județul Vâlcea, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și orașul Călimănești, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 252/2019 privind aprobarea unor licențe de dare în administrare pentru explorare.....
			12
8.	— Hotărâre referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a anumitor dispoziții tranzitorii privind sprijinul acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și din Fondul european de garantare agricolă (FEGA) în anul 2021, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 228/2013, (UE) nr. 229/2013 și (UE) nr. 1.308/2013 în ceea ce privește resursele și repartizarea acestora pentru anul 2021 și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1.305/2013, (UE) nr. 1.306/2013 și (UE) nr. 1.307/2013 în ceea ce privește resursele aferente și aplicarea regulamentelor respective în anul 2021—COM (2019) 581 final	692.	— Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru modificarea anexei la Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 570/2018 privind stabilirea structurii organizatorice și a numărului de personal al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară și al instituțiilor subordonate
	4–5		12–13
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
Decizia nr. 778 din 28 noiembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 47 alin. (7) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, în redactarea anterioară modificării acestora prin Legea nr. 234/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii	6–9	197.	— Decizie privind sancționarea cu avertisment scris și interzicerea dreptului de a ocupa funcții care necesită aprobarea Autorității de Supraveghere Financiară doamnei Basgan Cristiana-Viorela — membru al Consiliului de administrație la Societatea Euroins România Asigurare-Reasigurare — S.A.....
			14–15

ACTE ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****HOTĂRÂRE****referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor — Programul de lucru anual al Uniunii privind standardizarea europeană pentru 2020 — COM (2019) 486 final**

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului (nr. 1) privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/367 din 12.12.2019,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României salută programul de lucru anual al Uniunii privind standardizarea europeană (programul de lucru) pentru 2020, care identifică prioritățile pentru standardizarea europeană. Acesta stabilește obiectivele și politicile specifice pentru standardele europene și documentele de standardizare din perioada următoare și enumeră tipurile de acțiuni pe care

Comisia intenționează să le întreprindă. Aceste acțiuni privind standardizarea europeană sunt integrate în politicile Uniunii, cum ar fi piața unică și piața digitală, eficiența energetică și clima și comerțul internațional.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 26 februarie 2020, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
TITUS CORLĂȚEAN

București, 26 februarie 2020.

Nr. 5.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**SENATUL****HOTĂRÂRE****referitoare la raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind progresele realizate de România în cadrul mecanismului de cooperare și de verificare — COM (2019) 499 final**

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului (nr. 1) privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/371 din 12.12.2019,

Senatul adoptă prezenta hotărâre:

Art. 1. — Senatul României:

1. ia act de:

a) cele două evaluări ale progreselor realizate de către Comisia Europeană în ceea ce privește punerea în aplicare a recomandărilor:

(i) în noiembrie 2017, Comisia a constatat că se realizaseră progrese cu privire la o serie de recomandări, dar a remarcat și o încetinire a ritmului reformelor în cursul anului 2017. Comisia a avertizat cu privire la riscul redeschiderii unor obiective pe care raportul din ianuarie 2017 le considerase îndeplinite;

(ii) în noiembrie 2018, Comisia a concluzionat că situația evoluase de așa natură încât progresele realizate fuseseră anulate sau ireversibilitatea acestora fusese pusă sub semnul întrebării.

Pe cale de consecință, cele douăsprezece recomandări ale raportului din ianuarie 2017 nu au mai fost considerate suficiente pentru încheierea MCV și au fost formulate opt noi recomandări.

Raportul a îndemnat instituțiile-cheie din România să își demonstreze angajamentul ferm față de independența sistemului judiciar și lupta împotriva corupției, care sunt pietre de temelie indispensabile, și să acționeze pentru restabilirea capacității garanțiilor naționale și a sistemului de control și echilibru de intervenție în situația existenței riscului unui regres;

b) caracterul specific al MCV ca proces de monitorizare cu o sferă de acțiune restrânsă atât prin numărul limitat de state membre vizate, cât și prin setul limitat de problematici avute în vedere;

2. salută convingerea Comisiei că România ar putea insufla un nou elan procesului de îndeplinire a obiectivelor MCV;

3. susține:

a) și solicită Guvernului ca în MCV să fie corectate datele inexacte care nu provin din surse oficiale sau transparente;

b) continuarea dialogului și cooperării cu Comisia și cu statele membre pentru promovarea valorilor europene și pentru consolidarea statului de drept în toate statele membre;

c) inițiativele de evaluare a statului de drept în baza unor mecanisme și criterii obiective aplicabile tuturor statelor membre;

4. recomandă:

a) ca evaluarea MCV să fie făcută în mod transparent, corelată cu transparența surselor de informații și a modului în

care au fost culese informațiile, având în vedere că în rapoartele anterioare sunt de constatat numeroase inexactități factuale;

b) activitatea parlamentară a niciunui stat membru al Uniunii Europene să nu poată constitui obiectul MCV;

c) integrarea MCV într-un mecanism general pentru toate statele membre, orizontal, cu criterii clare, consecințe clare și recomandări specifice fiecărui stat;

d) ca mecanismele și criteriile de evaluare a statului de drept aplicabile tuturor statelor membre să nu fie susceptibile de interpretări și acțiuni motivate politic la nivelul Uniunii Europene;

e) ca evaluarea statului de drept dintr-un stat membru să aibă în vedere o totală veridicitate a datelor și informațiilor, a căror sursă nu poate fi decât instituțională;

f) o regândire a evaluărilor MCV în privința României, corelată cu o asigurare fermă a ridicării acestuia, pe baza argumentelor expuse anterior.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar opinia cuprinsă în prezenta hotărâre se transmite instituțiilor europene.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 26 februarie 2020, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
TITUS CORLĂȚEAN

București, 26 februarie 2020.
Nr. 6.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 în ceea ce privește disciplina financiară începând cu exercițiul financiar 2021 și a Regulamentului (UE) nr. 1.307/2013 în ceea ce privește flexibilitatea între piloni în anul calendaristic 2020 — COM (2019) 580 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului (nr. 2) privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/369 din 10.12.2019,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României constată că prezenta propunere de regulament respectă principiul subsidiarității și principiul proporționalității, cu mențiunea că există multe aspecte de clarificat.

Art. 2. — Senatul României:

(1) apreciază că este benefică propunerea inițiată de Comisie, dar consideră că mai sunt necesare discuții de clarificare, iar un an în plus (2021) este inefficient având în vedere stadiul negocierilor viitoarei PAC post 2020 și al viitorului CFM 2021—2027, ale căror compromisuri finale se preconizează a fi întârziate;

(2) consideră că:

a) transferul de fonduri de la pilonul II (măsuri de dezvoltare rurală) la pilonul I (plăți directe) nu este oportun, din următoarele considerente:

1. măsurile de sprijin stabilite prin PNDR sunt menite asigurării dezvoltării durabile a zonelor rurale, în contextul

promovării de către Uniune a obiectivului de protecție și îmbunătățire a mediului;

2. măsurile de agromediu și climă, plățile pentru zone care se confruntă cu constrângeri naturale sau cu alte constrângeri specifice, măsurile pentru dezvoltarea exploatațiilor și a întreprinderilor ocupă o pondere însemnată a alocărilor financiare.

Aceste măsuri sunt bine cunoscute de beneficiari, așteptările lor în privința alocărilor financiare trebuie confirmate în continuare;

b) pentru ca flexibilitatea între dezvoltarea rurală și plățile directe să poată fi aplicată, quantumul maxim care poate fi transferat ar trebui să fie stabilit pe baza unui quantum fix, și nu pe baza unui procentaj. Este oportun să se prevadă posibilitatea aplicării în continuare a flexibilității și să fie stabilit quantumul maxim care poate fi transferat de la dezvoltarea rurală la plățile directe;

c) având în vedere nivelul cuantumului mediu la ha al plăților directe, cu 30% mai mic decât cuantumului mediu la ha al UE-27 al altor state membre, dinamica de creștere a suprafeței solicitate pentru plățile directe, așteptările fermierilor în privința nivelului plăților directe, transferul dinspre FEAGA spre FEADR nu ar fi oportun nici pentru 2020. Nivelul plăților directe trebuie să fie egal pentru toți fermierii indiferent în ce stat membru își desfășoară activitatea și pentru a nu se afecta competitivitatea în contextul condițiilor concurențiale ale pieței unice europene.

Sumele din anexă sunt cele care rezultă din calculul conform art. 14(2) din Regulamentul (UE) nr. 1.307/2013. În cazul României este prevăzută suma de 241.375.835 euro, care rezultă din înmulțirea sumei de 965.503.339 euro cu 25%.

Suma de 965.503.339 este prevăzută în anexa IX — Defalcarea sprijinului Uniunii pentru tipurile de intervenții pentru dezvoltarea rurală (2021—2027), menționate la art. 83 alin. (3) la Regulamentul privind planurile strategice;

d) având în vedere că România susține un buget mai mare, adecvat pentru măsurile de dezvoltare rurală din perioada

2021—2027, ar trebui ca această anexă să fie adoptată cu rezerva adoptării CFM 2021—2027;

e) statele membre au nevoie de cel puțin un an și jumătate pentru elaborarea și aprobarea planului strategic, a legislației naționale, a procedurilor interne, a ghidurilor, dar și a adaptării sistemului informatic pentru gestionarea intervențiilor;

f) trebuie să se asigure menținerea tuturor intervențiilor din actualele regulamente, inclusiv ajutoarele naționale de tranziție la nivelul anului 2020, respectiv 50%;

g) perioada de tranziție ar trebui să fie mai mare de 1 an, în funcție de estimările fiecărei administrații naționale de implementare și legiferare;

h) statele membre, inclusiv România, trebuie să analizeze în detaliu constituirea sumelor prevăzute în anexa la prezenta propunere de regulament.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar opinia cuprinsă în prezenta hotărâre se transmite instituțiilor europene.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 26 februarie 2020, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
TITUS CORLĂȚEAN

București, 26 februarie 2020.
Nr. 7.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a anumitor dispoziții tranzitorii privind sprijinul acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și din Fondul european de garantare agricolă (FEAGA) în anul 2021, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 228/2013, (UE) nr. 229/2013 și (UE) nr. 1.308/2013 în ceea ce privește resursele și repartizarea acestora pentru anul 2021 și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1.305/2013, (UE) nr. 1.306/2013 și (UE) nr. 1.307/2013 în ceea ce privește resursele aferente și aplicarea regulamentelor respective în anul 2021—COM (2019) 581 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului (nr. 2) privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/370 din 10.12.2019,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României constată că prezenta propunere de regulament respectă principiul subsidiarității și principiul proporționalității, cu mențiunea că există multe aspecte de clarificat.

Art. 2. — Senatul României:

(1) apreciază că este benefică propunerea inițiată de Comisie, dar mai sunt necesare discuții de clarificare, iar un an în plus — 2021 pentru tranziție, așa cum propune Comisia, este insuficient având în vedere stadiul complex al negocierilor viitoarei PAC post — 2020 și al viitorului CFM 2021—2027, ale căror compromisuri finale se preconizează a fi întârziate;

(2) consideră că:

a) statele membre au nevoie de cel puțin un an și jumătate pentru elaborarea și aprobarea planului strategic, a legislației naționale, a procedurilor interne, a ghidurilor, dar și a adaptării sistemului informatic pentru gestionarea intervențiilor;

b) pentru a se evita povara administrativă, precum și întâzieri majore de implementare a măsurilor de sprijin pe suprafață, din ambii piloni ai PAC, SAPS și scheme de mediu, ar trebui să nu se renunțe la derogările existente și prevăzute în legislația actuală pentru fermele mici (derogarea de la ecocondiționalitate, viitoarea condiționalitate extinsă și derogare

de la aplicarea disciplinei financiare pentru fermierii care primesc sprijin sub 2.000 de euro per fermă);

c) este de extremă importanță asigurarea continuității tuturor intervențiilor existente în reglementările actuale, inclusiv ajutorul național tranzitoriu la nivelul anului 2020. De aceea, propunem să păstrăm cele 50% existente, pentru a respecta cu adevărat principiul legislației tranzitorii.

Ca atare, reiterăm sprijinul nostru pentru declarația inițiată de Bulgaria cu privire la ajutorul național tranzitoriu, care subliniază, printre altele, importanța sprijinului continuu pentru sectorul animalelor de către statele membre care aplică SAPS;

d) în linie cu declarația semnată de BG, CY, CZ, HU, PL și RO, propunem ca, la art. 37 alin. (1) — Ajutor național tranzitoriu, să se adauge următoarele: „Statele membre care aplică un sistem de plată unică pe suprafață conform art. 36 pot decide să continue să acorde ajutor național tranzitoriu în 2021”;

e) în plus, propunem ca art. 37 alin. (4) să fie completat cu: „50% în 2021”, astfel:

„4. Valoarea totală a ajutorului național tranzitoriu care poate fi acordat agricultorilor din oricare dintre sectoarele menționate la alineatul (2) se limitează la procentul următor din pachetele financiare specifice sectorului, autorizate de Comisie în conformitate cu articolul 132 alineatul (7) sau articolul 133a alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 din 2013:

- 75% în 2015;
- 70% în 2016;
- 65% în 2017;
- 60% în 2018;
- 55% în 2019;
- 50% în 2020;
- 50% în 2021.”;

f) pornind de la prevederile art. 36 alin. 1, pentru 2021, se poate aplica pentru SAPS o creștere de 3% a plafonului național anual relevant stabilit în anexa II, după deducerea sumei rezultate din aplicarea art. 47 alin. 1. Această posibilitate ar trebui prevăzută în textul regulamentului tranzitoriu;

g) art. 52 paragraful 10 din Regulamentul nr. 1.307/2013 ar trebui completat cu următorul alineat:

„Cu toate acestea, aceste acte delegate permit statelor membre să decidă să plătească sprijinul în 2021 pe baza unităților de producție pentru care se acordă sprijin cuplat opțional, acordat într-o perioadă de referință din trecut.”;

h) întrebare pentru Comisie: Întrucât statele membre mențin măsuri de sprijin cuplate, precum și procentul din suma alocată, notificările ISAMM ar trebui simplificate. Vă transmite Comisia detalii în această privință?

i) în ceea ce privește dezvoltarea rurală, propunerea Comisiei reprezintă un bun punct de plecare în discuțiile privind reglementarea posibilității de extindere a perioadei de

aplicabilitate a programelor actuale de dezvoltare rurală pentru anul 2021, precum și a modului în care cheltuielile legate de măsurile din mediul rural pentru programele de dezvoltare 2014—2020 vor fi asigurate în viitorul Plan strategic PAC;

j) prin urmare, avem următoarele întrebări și observații:

1. având în vedere primul alineat al art. 1, se presupune că rezultatul evaluării Comisiei va fi pozitiv sau negativ. Care vor fi criteriile luate în analiză pentru decizia Comisiei? În cazul în care rata de ocupare și/sau rata de execuție vor fi luate în considerare, care ar fi proporția acestora în evaluarea Comisiei?

2. art. 8 din proiectul de Regulament tranzitoriu privind cadrul financiar multianual pentru anii 2021—2027 prevede că alocarea neutilizată din 2021 trebuie transferată în anii 2022—2025 în părți egale. În sensul dispozițiilor invocate se înțelege alocarea care nu este utilizată ca urmare a extinderii PNDR sau nu este utilizată ca urmare a consumului parțial din bugetul pentru 2021?

Presupunând că va exista o acumulare de plăți în ultimii ani ai implementării PNDR 2014—2020, o astfel de soluție poate duce la o sarcină administrativă mai mare în PNDR și în punerea în aplicare a Planului strategic.

Astfel, sugestia noastră ar fi eliminarea sintagmei „în părți egale” și extinderea perioadei de cheltuieli pentru alocarea pentru 2021 pentru întreaga perioadă de la 2022 la 2027;

3. dacă extinderea PNDR se aplică prin tranziție, este corect să înțelegem că alocările pentru perioada de tranziție se adaugă sumelor rambursate/recuperate de statul membru pentru perioada 2014—2020?

4. dacă statul membru decide extinderea PNDR cu anul 2021 și, ca urmare a unor anulări/dezafectări etc., banii disponibili din PNDR 2014—2020 rămân, aceștia pot fi folosiți în paralel (inclusiv prin încheierea de angajamente legale) cu cei alocați de anexa 1 pentru anul 2021? Ar însemna utilizarea banilor în același timp din cele două bugete 2014—2020 cu 2021—2027 pentru aceleași submăsuri?

5. în cazul măsurilor menționate la articolele 14—18, 19 alin. (1), 20, 22—27, 35, 38, 39 și 39a din Regulamentul (UE) nr. 1.305/2013, este posibil să fie acoperite cheltuielile din planul strategic numai dacă statul membru a decis să extindă perioada de programare la 2021?

6. pot fi transferate angajamentele legale finanțate din pachetul programului pentru perioada 2014—2020 la următorul plan strategic (cu excepțiile măsurilor care nu sunt menționate în text) sau numai cele care au fost încheiate din bugetul anului 2021?

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, iar opinia cuprinsă în prezenta hotărâre se transmite instituțiilor europene.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 26 februarie 2020, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE ȘENATULUI,
TITUS CORLĂȚEAN

București, 26 februarie 2020.
Nr. 8.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 778**

din 28 noiembrie 2019

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 47 alin. (7)
din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, în redactarea anterioară
modificării acestora prin Legea nr. 234/2018 pentru modificarea și completarea
Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 47 alin. (7) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, excepție ridicată de Camelia Bogdan și de Dan Voiculescu în Dosarul nr. 255/2/2015/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.515D/2018.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției Dan Voiculescu, domnul avocat Costel Gâlcă, în calitate de apărător ales, cu delegație depusă la dosarul cauzei. Se constată lipsa celui alt autor al excepției și a părții Inspekția Judiciară. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului prezent, care, cu titlu prealabil, contestă participarea la dezbaterea cauzei a procurorului, motivat de faptul că parte în proces este o instituție publică alcătuită și din procurori. Ca atare, apreciază că procurorul nu poate pune concluzii într-o cauză în care Ministerul Public, care are la bază principiul organizării ierarhice, are un anumit interes, respectiv acela de a păstra soluția pe care a pronunțat-o.

4. Deliberând, în temeiul art. 30 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 care prevede că participarea procurorului la judecarea excepțiilor de neconstituționalitate este obligatorie, Curtea respinge excepția referitoare la incompatibilitatea procurorului de a pune concluzii în cauză.

5. Având cuvântul pe fondul excepției de neconstituționalitate, apărătorul autorului prezent solicită admiterea acesteia, întrucât textul de lege criticat încalcă principiul egalității în fața legii, creând un privilegiu pentru magistrați în ceea ce privește actele administrative ale Inspekției Judiciare, împotriva cărora nu poate fi formulată o cale de atac. În acest sens arată că art. 47 alin. (7) din Legea nr. 317/2004 prevede că hotărârea Secției de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București este irevocabilă. Or, nu există niciun motiv pentru care să nu se poată

exercita nicio cale de atac împotriva unui act administrativ. Precizează că prin Decizia nr. 397 din 3 iulie 2014, Curtea Constituțională a constatat că imposibilitatea de a contesta clasarea sesizării reprezintă o încălcare a accesului liber la justiție. Arată că, drept urmare a acestei decizii, s-a permis accesul liber la justiție, dar doar limitat la o primă cale de atac, după care nu se mai poate efectua un control judiciar al sentinței pronunțate. Ținând cont de principiul general acceptat al dublului control judiciar, arată că nu există un astfel de dublu control în ceea ce privește rezoluțiile Inspekției Judiciare, în condițiile în care instituția menționată nu este o instanță de judecată, așa cum poate să fie considerat Consiliul Superior al Magistraturii în materie disciplinară. În acest sens precizează că Inspekția Judiciară este un organ de cercetare disciplinară care emite o soluție, respectiv clasarea, respingerea sau admiterea sesizării. În situația clasării se poate introduce doar plângere la secția de contencios administrativ a Curții de Apel București, aceasta fiind singura cale de atac posibilă. Precizează că Inspekția Judiciară a examinat și a respins pe fond sesizarea cu privire la abateri disciplinare, motiv pentru care consideră că se nesocotesc prevederile art. 129 din Constituție, referitoare la exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești, în condițiile legii. Mai susține, în acest context, că legea nu trebuie să creeze privilegii sau deosebiri de tratament fără o justificare obiectivă, care, în situația de față nu există, deoarece respingerea sesizării Inspekției Judiciare a fost făcută pe fond.

6. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, instituirea unui singur grad de jurisdicție în materie civilă nu echivalează cu încălcarea accesului liber la justiție, legiuitorul fiind suveran în a stabili căile de atac, precum și numărul acestora. Arată că, prin posibilitatea formulării unei contestații la Curtea de Apel București — Secția de contencios administrativ și fiscal, este asigurat accesul liber la justiție. Apreciază că celelalte aspecte invocate în motivarea excepției de neconstituționalitate nu vizează fondul acesteia, ci țin de soluționarea fondului litigiului în cadrul căruia a fost ridicată.

7. Acordându-i-se, la cerere, cuvântul în replică, apărătorul autorului excepției prezent precizează că și-a întemeiat criticile de neconstituționalitate pe dispozițiile din Legea fundamentală referitoare la exercitarea căilor de atac și că a înțeles să prezinte elemente legate de fondul litigiului pentru a se putea aprecia în ansamblul acestei situații dacă există un motiv obiectiv justificat pentru lipsa accesului la o cale de atac.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 27 septembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 255/2/2015/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 47 alin. (7) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii**, excepție ridicată de Camelia Bogdan și de Dan Voiculescu într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei rezoluții de clasare a sesizării formulate de autorul excepției Dan Voiculescu împotriva judecătorului Camelia Bogdan și trimiterea dosarului în vederea continuării procedurii disciplinare.

9. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, intimata-pârâtă Camelia Bogdan critică, în esență, faptul că împotriva hotărârilor instanțelor de contencios administrativ prin care au fost cenzurate rezoluțiile de clasare pronunțate de Inspekția Judiciară după parcurgerea procedurii verificării prealabile nu poate fi exercitată nicio cale de atac. Totodată, susține că textul de lege criticat încalcă și cerințele privitoare la coerența legislativă stabilite prin art. 1 alin. (5) din Constituție, în condițiile în care toate litigiile referitoare la cariera magistraților intră în competența Înaltei Curți de Casație și Justiție, în timp ce reglementarea propusă stabilește competența în primă și ultimă instanță a curții de apel în materia contestațiilor împotriva actelor de evaluare. Critică prevederile art. 47 alin. (7) din Legea nr. 317/2004 în interpretarea potrivit căreia este permisă aplicarea acestora la alte situații de fapt, soluția de clasare neconfundându-se cu soluția de respingere a sesizării, care poate fi pronunțată doar la finalizarea cercetării disciplinare, etapă distinctă de etapa verificărilor prealabile. Această interpretare constituie, în opinia autoarei excepției, o încălcare a principiului legalității căilor de atac. Precizează că nu dorește ca, achiesând la raportul de respingere ca inadmisibil a recursului, să aducă prejudicii dreptului reclamantului-recurent de a supune cenzurii instanțelor judecătorești rezoluțiile de clasare ale Inspekției judiciare.

10. Reclamantul-recurent Dan Voiculescu, în calitate, de asemenea, de autor al excepției, arată că nu există niciun motiv pentru ca împotriva hotărârii judecătorești care vizează controlul de legalitate al rezoluției Inspekției Judiciare să nu existe cale de atac. Se creează un regim privilegiat pentru magistrații împotriva cărora s-au formulat plângeri de către justițiabili cu privire la grave neglijențe în exercitarea atribuțiilor de serviciu. Mai arată că, în momentul în care se creează un privilegiu, prin încălcarea art. 129 din Constituție, în sensul că împotriva rezoluțiilor Inspekției Judiciare nu se poate urma decât o singură cale de atac, rezultă că se încalcă dispozițiile art. 16 din Constituție. Precizează că, în speță, a fost clasată sesizarea Inspekției Judiciare cu motivarea că nu există indicii de săvârșire a abaterilor disciplinare pentru care s-a făcut sesizarea. Prin urmare, Curtea de Apel București trebuia să stabilească dacă există sau nu indicii pentru a fi clasată sau respinsă sesizarea, iar dacă instanța de fond nu a făcut o astfel de analiză prin hotărârea pronunțată, la acest moment, părțile sunt lipsite de cale de atac.

11. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale. Arată că, în cazul litigiilor născute din aplicarea Legii nr. 317/2004, legiuitorul a avut în vedere caracterul special al procedurii soluționării sesizărilor formulate de părțile interesate la Inspekția Judiciară împotriva magistraților, guvernată de principiul celerității. Consideră că nu se încalcă principiul egalității în fața legii, întrucât părțile într-un litigiu care se desfășoară în baza unui act normativ special, așa cum este Legea nr. 317/2004, nu se află în situație identică și nici măcar comparabilă cu cei care inițiază un proces în temeiul dispozițiilor de drept comun prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004. Totodată, precizează că reglementarea unui singur grad de jurisdicție în materia atacării rezoluțiilor Inspekției Judiciare nu reprezintă o îngrădire a dreptului de acces liber la justiție, de vreme ce persoana interesată are posibilitatea de a se adresa unei instanțe judecătorești pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime pretins a fi încălcate.

12. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 47 alin. (7) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 1 septembrie 2012, care, la data ridicării excepției, aveau următorul cuprins: „(7) *Hotărârea Secției de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București este irevocabilă*”.

16. Este vorba despre hotărârea prin care se soluționează contestația formulată împotriva rezoluției de respingere a sesizării formulate în legătură cu abaterile disciplinare săvârșite de judecători și procurori, atunci când se dispune clasarea sesizării, în cazul în care aceasta nu este semnată, nu conține datele de identificare ale autorului sau indicii cu privire la identificarea situației de fapt care a determinat sesizarea, precum și în cazul prevăzut la art. 47 alin. (4) din Legea nr. 317/2004, adică atunci când rezoluția inspectorului judiciar este infirmată de inspectorul-șef, acesta dispunând una dintre soluțiile prevăzute la art. 47 alin. (1) lit. a) sau c) din aceeași lege, și anume: a) admiterea sesizării, prin exercitarea acțiunii disciplinare și sesizarea secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii sau c) respingerea sesizării, în cazul în care se constată, în urma efectuării cercetării disciplinare, că nu sunt îndeplinite condițiile pentru exercitarea acțiunii.

17. Ulterior sesizării Curții Constituționale, textul de lege criticat a fost modificat prin art. 1 pct. 46 din Legea nr. 234/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 850 din 8 octombrie 2018, instituindu-se la art. 47 alin. (8) posibilitatea atacării cu recurs la Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a hotărârii în discuție. Întrucât în cauză sunt aplicabile însă prevederile de lege criticate în redactarea anterioară, care stabileau caracterul irevocabil al hotărârii, Curtea se va pronunța asupra constituționalității acestora.

18. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (4) care consacră principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 1 alin. (5) referitor la obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 alin. (1) care instituie principiul egalității în fața legii și a autorităților publice, art. 124 alin. (2) și (3) potrivit căruia justiția este unică, imparțială și egală pentru toți, iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii și art. 129 referitor la folosirea căilor de atac. De asemenea, prin raportare la art. 20 din Legea fundamentală se invocă și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă, în ceea ce privește situația de fapt, că reclamantul-recurent Dan Voiculescu a adresat Inspecției Judiciare o sesizare în legătură cu posibile abateri disciplinare săvârșite de judecătoarea Camelia Bogdan, intimată-pârâtă în cauza de față, constând în nerespectarea secretului deliberării și confidențialității lucrărilor, ca urmare a faptului că, în cursul judecării procesului în care acesta a avut calitatea de inculpat, a publicat un articol referitor la probleme ce vizau aspecte din cauza în care era judecat, ceea ce ar fi reprezentat și o imixtiune în activitatea de judecată. Inspecția Judiciară a pronunțat soluția clasării, în baza art. 45 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 317/2004, constatând, în urma efectuării verificărilor prealabile, că nu există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare. În temeiul art. 47 alin. (5) din Legea nr. 317/2004, reclamantul-recurent a contestat rezoluția de clasare a sesizării la Curtea de Apel București — Secția de contencios administrativ și fiscal, care a respins ca neîntemeiată contestația acestuia. Deși prevederile art. 47 alin. (7) din Legea nr. 317/2004 conferă caracter irevocabil hotărârii pronunțate de Curtea de Apel București, reclamantul a promovat recurs la Înalta Curte de Casație și Justiție, critica de neconstituționalitate formulată în cauza de față vizând acest text de lege a cărui aplicare atrage inadmisibilitatea recursului.

20. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate având ca obiect textul menționat invocată de intimata-pârâtă Camelia Bogdan, Curtea observă că nu întrunește condiția de admisibilitate a legăturii cu soluționarea cauzei, prevăzută în art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, lipsind una dintre condițiile esențiale pentru exercitarea oricărui demers judiciar, și anume interesul personal în promovarea acesteia. Condiția existenței interesului este necesar a fi întrunită inclusiv în ceea ce privește cererea de declanșare a controlului de constituționalitate, excepția de neconstituționalitate fiind, în cadrul unui proces, un mijloc de apărare care trebuie utilizat în conformitate cu

exigențele procedurale, printre care se numără și necesitatea justificării unui interes propriu în efectuarea oricărui act procesual. În motivarea excepției, intimata-pârâtă afirmă că nu dorește ca, achiesând la soluția de respingere ca inadmisibil a recursului împotriva hotărârii Curții de Apel București, „să aducă prejudicii drepturilor constituționale de care se bucură reclamantul-recurent de a supune cenzurii instanțelor judecătorești rezoluțiile de clasare ale Inspecției Judiciare”. O astfel de justificare nu este însă de natură să demonstreze întrunirea condiției menționate, ci, dimpotrivă, accentuează ideea că ridicarea excepției nu slujește propriilor interese procesuale, întrucât eventuala admitere a excepției de neconstituționalitate ar conduce la înrăutățirea situației intimitei-pârâte, în sensul că hotărârea de respingere a contestației împotriva soluției de clasare ar putea fi supusă controlului judiciar exercitat de instanța superioară, care, teoretic, ar putea să admită contestația și să constate existența indiciilor săvârșirii abaterii disciplinare și trimiterea spre exercitarea cercetării disciplinare, care să se finalizeze — tot în mod teoretic — cu admiterea sesizării și constatarea săvârșirii acelor abateri, consecutiv cu aplicarea sancțiunilor disciplinare corespunzătoare.

21. Așa fiind, dacă în cauza de față excepția de neconstituționalitate ar fi fost ridicată doar de intimata-pârâtă, soluția ar fi fost de respingere ca inadmisibilă a acesteia. Având în vedere, însă, că excepția a fost ridicată și de recurentul-reclamant, Curtea constată că, în această situație, este îndeplinită condiția legăturii cu soluționarea cauzei, impusă de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, interesul acestuia în promovarea excepției de neconstituționalitate fiind evident. Așadar, Curtea urmează să analizeze criticile formulate, constând, în esență, în pretinsa nesocotire a dreptului de exercitare a unei căi de atac împotriva hotărârii Curții de Apel București — Secția de contencios administrativ și fiscal de respingere a contestației.

22. În jurisprudența sa constantă, Curtea Constituțională a reținut că, în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) și ale art. 129 din Constituție, procedura de judecată și exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești sunt stabilite prin lege. Din aceste prevederi constituționale rezultă că legiuitorul are libertatea de a stabili cazurile și condițiile în care părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac.

23. Curtea a statuat, totodată, că posibilitatea legiuitorului de a determina condițiile de exercitare a căilor de atac și procedura de judecată nu este absolută, limitele libertății de reglementare fiind subsumate obligativității respectării normelor și principiilor pe care se bazează asigurarea, garantarea și protejarea drepturilor și libertăților fundamentale, precum și a celorlalte principii consacrate prin Legea fundamentală și prin actele juridice internaționale la care România este parte.

24. Totodată, Curtea a subliniat faptul că accesul liber la justiție nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se îndeplinește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor de atac, sunt de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. De asemenea, Curtea Constituțională a statuat, cu valoare de principiu, că accesul liber la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale prin care se îndeplinește justiția, dar aceasta nu înseamnă că el trebuie asigurat la toate structurile judecătorești și la toate căile

de atac prevăzute de lege, deoarece căile de atac sunt stabilite exclusiv de legiuitor (a se vedea, în acest sens, Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994).

25. Nici reglementările internaționale în materie nu impun accesul la totalitatea gradelor de jurisdicție sau la toate căile de atac prevăzute de legislațiile naționale, art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale consacrand numai dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, deci posibilitatea de a accede la un grad de jurisdicție. În plus, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că prevederile art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenție obligă statele membre la asigurarea unui dublu grad de jurisdicție doar în situația examinării vinovăției în materie penală.

26. Relevantă sub aspectul analizat este și Decizia Curții Constituționale nr. 625 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 954 din 4 decembrie 2017, paragraful 21, prin care s-a reținut că accesul liber la justiție implică, prin natura sa, o reglementare din partea statului și poate fi supus unor limitări, atât timp cât nu este atinsă substanța dreptului, în acest sens statuând și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa, de exemplu, prin Hotărârea din 26 ianuarie 2006, pronunțată în Cauza *Lungoci împotriva României*, paragraful 36. Mai mult, nicio dispoziție cuprinsă în Legea fundamentală nu instituie obligația legiuitorului de a garanta parcurgerea, în fiecare cauză, a tuturor gradelor de jurisdicție, ci, dimpotrivă, potrivit art. 129 din Constituție, căile de atac pot fi exercitate în condițiile legii. Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac, ci reglementează accesul general neîngrădit la justiție al tuturor persoanelor pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor lor legitime, precum și dreptul tuturor părților interesate de a exercita căile de atac prevăzute de lege.

27. Curtea a mai observat, în aceeași decizie, paragraful 23, că reglementările internaționale în materie nu impun accesul la

totalitatea gradelor de jurisdicție sau la toate căile de atac prevăzute de legislațiile naționale, art. 13 din Convenție consacrand numai dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, deci posibilitatea de a accede la un grad de jurisdicție (Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 26 octombrie 2000, pronunțată în Cauza *Kudla împotriva Poloniei*, paragraful 157, Decizia Curții Constituționale nr. 288 din 3 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 5 august 2003, Decizia Curții Constituționale nr. 126 din 1 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 7 aprilie 2011, sau Decizia Curții Constituționale nr. 25 din 3 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 31 martie 2015, paragraful 16). Totodată, instanța de la Strasbourg, prin Hotărârea din 25 februarie 1975, pronunțată în Cauza *Golder împotriva Regatului Unit*, paragrafele 37 și 38, a statuat, cu privire la art. 6 paragraful 1 din Convenție, că „dreptul de acces la tribunale nu este absolut. Fiind vorba de un drept pe care convenția l-a recunoscut fără să-l definească în sensul restrâns al cuvântului, există posibilitatea limitărilor implicit admise chiar în afara limitelor care circumscriu conținutul oricărui drept”.

28. Având în vedere cele reținute în jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului în sensul că doar în materie penală este necesară existența unui dublu grad de jurisdicție, instanța de control constituțional constată că prevederile art. 47 alin. (7) din Legea nr. 317/2004 sunt în concordanță cu cele ale art. 129 din Constituție, potrivit cărora împotriva hotărârilor judecătorești se pot exercita căile de atac, în condițiile legii. Partea interesată are la dispoziție posibilitatea de a contesta rezoluția Inspecției Judiciare în fața unei instanțe judecătorești, care se va pronunța în urma unui proces desfășurat în conformitate cu standardele constituționale și convenționale ale procesului echitabil, în care părțile pot utiliza toate apărările pe care le consideră necesare pentru susținerea propriilor interese procesuale și care se va finaliza cu o soluție pronunțată în condițiile respectării independenței și imparțialității specifice judecătorilor.

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Camelia Bogdan și de Dan Voiculescu în Dosarul nr. 255/2/2015/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 47 alin. (7) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, în redactarea anterioară modificării acestora prin Legea nr. 234/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 noiembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru modificarea și completarea Legii petrolului nr. 238/2004

Luând în considerare că, în executarea programului de guvernare asumat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 22/2019 pentru acordarea încrederii Guvernului, Guvernul României are în vedere valorificarea resurselor de gaze naturale și de țiței,

având în vedere îndatoririle ministerelor și ale celorlalte organe de specialitate ale administrației publice de a lua măsurile necesare pentru aplicarea legii privind securitatea națională în domeniile în care își desfășoară activitatea sau în problemele de care se ocupă,

ținând seama de faptul că Guvernul României, prin autoritatea competentă, a inițiat apel public de ofertă pentru concesiunea de operațiuni petroliere de explorare, dezvoltare și exploatare, ceea ce face iminentă negocierea și semnarea de noi acorduri petroliere,

în considerarea faptului că, în lipsa transpunerii reglementărilor europene, vidul de reglementare ar putea conduce la lezarea intereselor ce țin de securitatea națională prin imposibilitatea refuzării concesiunii și executării de operațiuni petroliere de explorare, dezvoltare și exploatare a unui zăcământ petrolier de către persoane juridice care sunt efectiv controlate de țări terțe Uniunii Europene sau de resortisanți ai țărilor terțe Uniunii Europene desfășurate cu afectarea securității naționale,

în vederea evitării unor situații imprevizibile, care pot apărea prin transferul către altă persoană juridică a drepturilor și obligațiilor asumate prin acorduri petroliere, cu consecința schimbării condițiilor esențiale ale acestora, care raportat la dinamica geopolitică regională ar putea afecta securitatea națională, respectiv starea de legalitate, de echilibru și de stabilitate socială, economică și politică necesară existenței și dezvoltării statului național român ca stat suveran, unitar, independent și indivizibil, menținerii ordinii de drept, precum și a climatului de exercitare neîngrădită a drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, potrivit principiilor și normelor democratice statornicite prin Constituție,

luând în considerare necesitatea urgentă a consolidării cadrului legislativ în domeniul petrolier în concordanță cu legislația comunitară în materie, cu legislația privind securitatea națională a României și cu art. 135 alin. (2) lit. d) din Constituția României, republicată,

având în vedere necesitatea urgentă de transpunere integrală a prevederilor art. 2 alin. (2) din Directiva 94/22/CE privind condițiile de acordare și folosire a autorizațiilor de prospectare, explorare și extracție a hidrocarburilor,

în considerarea faptului că elementele de mai sus vizează interesul public, constituindu-se într-o situație de urgență, și a faptului că efectuarea oricăror acțiuni sau inacțiuni care lezează interesele economice strategice ale României, cele care au ca efect periclitarea, gestionarea ilegală, degradarea ori distrugerea resurselor naturale, precum și monopolizarea ori blocarea accesului la acestea, cu consecințe la nivel național sau regional, poate afecta securitatea națională, care constituie o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea petrolului nr. 238/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 535 din 15 iunie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 3 se introduce un nou articol, articolul 31, cu următorul cuprins:

„Art. 31. — (1) Autoritatea competentă poate refuza, din motive de securitate națională, concesiunea și executarea de operațiuni petroliere de explorare, dezvoltare și exploatare a unui zăcământ petrolier de către persoane juridice care sunt efectiv controlate de țări terțe Uniunii Europene sau de resortisanți ai țărilor terțe Uniunii Europene.

(2) În cazul acordurilor petroliere în vigoare, la propunerea autorității competente, din motive de securitate națională, prin hotărâre a Guvernului se poate aproba denunțarea unilaterală a acordului petrolier.”

2. La articolul 34, alineatele (1) și (2) se modifică și se introduc două noi alineate, alineatele (5) și (6), cu următorul cuprins:

„Art. 34. — (1) Titularul unui acord petrolier poate transfera altei persoane juridice drepturile dobândite și obligațiile asumate, numai după aprobare, prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității competente.

(2) Orice transfer făcut fără aprobare, prin hotărâre a Guvernului, este lovit de nulitate.

.....

(5) În situația în care are loc o operațiune de preluare a controlului titularului unui acord petrolier sau are loc o schimbare în structura acționariatului cu drept de control asupra titularului, noile condiții se notifică autorității competente în vederea aprobării, prin hotărâre a Guvernului, cu respectarea art. 31 alin. (2), a menținerii valabilității, a modificării sau a denunțării unilaterale a acordului petrolier, la propunerea autorității competente.

(6) Nerespectarea prevederilor alin. (1) și (5) are ca efect pierderea calității de titular de acord petrolier a persoanei juridice române sau străine în cauză, în situația în care acordul petrolier are mai mulți titulari, iar în situația în care acordul petrolier are un singur titular, acesta încetează de drept.”

Art. II. — Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare cel mai târziu la data de 28 februarie 2020.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

★

Prezenta ordonanță de urgență transpune ultimul paragraf al art. 2 alin. (2) din Directiva nr. 94/22/CE privind condițiile de acordare și folosire a autorizațiilor de prospectare, explorare și extracție a hidrocarburilor, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 164 din 30 iunie 1994.

Contrasemnează:

Ministrul economiei, energiei și mediului de afaceri,
Virgil-Daniel Popescu

Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

Șeful Cancelariei Prim-Ministrului,
Ionel Dancă

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Nicolae Turdean

Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu

București, 4 februarie 2020.
Nr. 27.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind numirea domnului Dumitru Beianu în funcția de
secretar de stat la Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor**

În temeiul art. 29, art. 31 lit. d) și al art. 59 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Dumitru Beianu se numește în funcția de secretar de stat la Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 27 februarie 2020.
Nr. 143.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

DECIZIE

privind încetarea administrării acordate prin Licența nr. 21.917/2019 de dare în administrare pentru explorarea resurselor de apă geotermală în perimetrul Călimănești Sud, județul Vâlcea, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și orașul Călimănești, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 252/2019 privind aprobarea unor licențe de dare în administrare pentru explorare

Având în vedere:

— art. 34 lit. a) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 37 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare;

— Referatul Direcției generale gestionare evaluare și concesionare resurse/rezerve minerale. Integrare europeană nr. 300.173 din 17.02.2020,

în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite următoarea decizie:

Art. 1. — Administrarea acordată prin Licența nr. 21.917/2019 de dare în administrare pentru explorarea resurselor de apă geotermală în perimetrul Călimănești Sud, județul Vâlcea, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și orașul Călimănești, aprobată prin Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale

nr. 252/2019 privind aprobarea unor licențe de dare în administrare pentru explorare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 599 din 22 iulie 2019, încetează la data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Nicolae Turdean

București, 20 februarie 2020.

Nr. 5.

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

pentru modificarea anexei la Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 570/2018 privind stabilirea structurii organizatorice și a numărului de personal al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară și al instituțiilor subordonate

Având în vedere prevederile art. 3 alin. (111) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa la Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 570/2018 privind stabilirea structurii organizatorice și a numărului de personal al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară și al instituțiilor subordonate, publicat în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 652 din 26 iulie 2018, cu modificările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

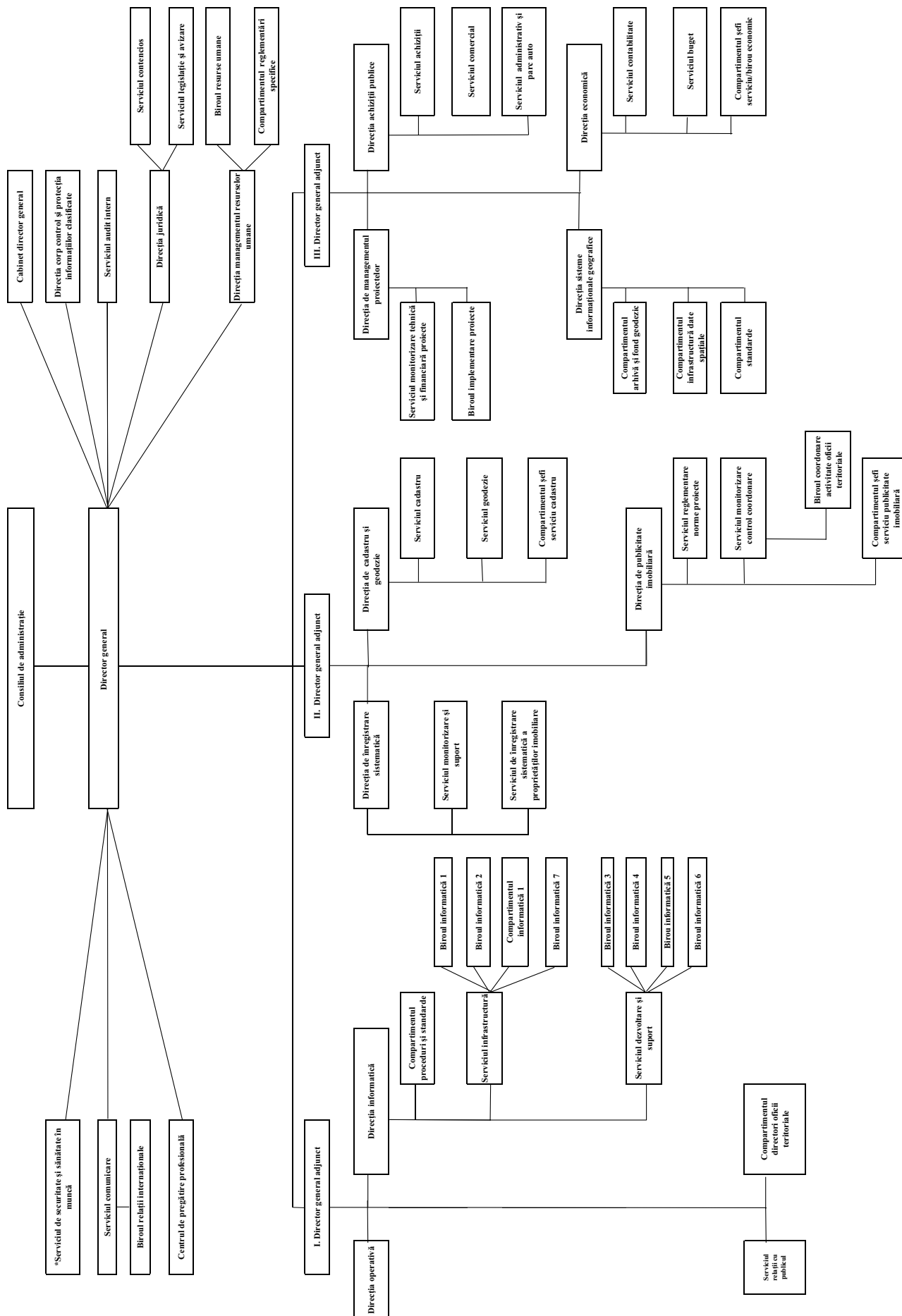
Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Alexandru Laurențiu Blaga

București, 20 februarie 2020.

Nr. 692.

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară

* Serviciul de securitate și sănătate în muncă se organizează la nivel de compartiment.

1) Anexa este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind sancționarea cu avertisment scris și interzicerea dreptului de a ocupa funcții care necesită aprobarea Autorității de Supraveghere Financiară doamnei Basgan Cristiana-Viorela — membru al Consiliului de administrație la Societatea Euroins România Asigurare-Reasigurare — S.A.

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, reprezentată legal prin președinte, în temeiul art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 lit. d), art. 6 alin. (1) și (3), art. 7 alin. (2) și ale art. 21² alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară în ședința din data de 12.02.2020 în cadrul căreia a fost analizată Nota privind aprobarea rezultatelor controlului periodic efectuat la Societatea Euroins România Asigurare-Reasigurare — S.A., cu sediul în șos. București Nord nr. 10, Global City Business Park, clădirea O23, et. 4, Voluntari, Ilfov, J23/2823/2011, 5328123/15.03.1994, RA-010/04.10.2003, autorizată prin Decizia nr. 13 din 23.10.2001, reprezentată de domnul Mihnea Traian Ștefan Tobescu — director general, Procesul-verbal de control înregistrat la Autoritatea de Supraveghere Financiară (A.S.F.) cu nr. 36 din 10.01.2020 și răspunsul conducerii societății la constatările menționate în Procesul-verbal de control nr. SC22903/36/27.01.2020 înregistrat la ASF cu nr. RG/2720/29.01.2020,

a constatat următoarele:

Prin Decizia nr. 1.365 din 7.11.2018, Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară a hotărât efectuarea unui control periodic la Societatea Euroins România Asigurare-Reasigurare — S.A.

Potrivit art. 1 din Decizia nr. 1.365 din 7.11.2018 controlul a avut în vedere activitatea desfășurată de către Societatea Euroins România Asigurare-Reasigurare — S.A. în perioada 1.01.2017—30.09.2018, cu excepția taxelor datorate ASF, pentru care perioada supusă verificării a fost 1.11.2013—30.09.2018.

Ca urmare a efectuării controlului, în ședința Consiliului A.S.F. din data de 12.02.2020 a fost analizată și aprobată Nota privind aprobarea rezultatelor controlului periodic efectuat la Societatea Euroins România Asigurare-Reasigurare — S.A., precum și documentația aferentă acesteia.

Cu ocazia controlului s-a constatat că în perioada verificată, respectiv 1.01.2017—30.09.2018, ședințele Consiliului de administrație al Societății Euroins România Asigurare-Reasigurare — S.A. au fost organizate cu frecvență lunară.

La toate aceste ședințe au participat doar doi dintre cei trei membri ai consiliului de administrație, respectiv dl Assen Milkov Hristov și dl Kiril Ivanov Boshov.

Dna Basgan Cristiana-Viorela, aprobată de Autoritatea de Supraveghere Financiară prin Decizia nr. 3.532 din 2.12.2015, membru în structura de conducere din cadrul Societății Euroins România Asigurare-Reasigurare — S.A., respectiv membru al consiliului de administrație, nu a participat la niciuna dintre aceste ședințe.

În conformitate cu prevederile art. 2 alin. (2) lit. i) și k), art. 5 lit. c) coroborat cu prevederile art. 8 lit. c) din Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 14/2015 privind evaluarea și aprobarea membrilor structurii de conducere și a persoanelor care dețin funcții-cheie în cadrul entităților reglementate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, în scopul asigurării unui management prudent și corect al entității reglementate, persoanele evaluate îndeplinesc și mențin, pe toată durata de desfășurare a activității, cerințele referitoare la guvernare. Evaluarea îndeplinirii cerinței de guvernare se referă la capacitatea de alocare a timpului corespunzător exercitării acesteia.

Persoana evaluată reprezintă persoana propusă de o entitate reglementată pentru o poziție în cadrul structurii de conducere sau pentru a deține funcții-cheie, structura de conducere fiind reprezentată de membrii consiliului și conducerea executivă/conducerea superioară.

De asemenea, conform prevederilor art. 70 din Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, administratorii sunt obligați să ia parte la toate adunările societății, la consiliile de administrație și la organele de conducere similare acestora.

Argumentația societății cu privire la aspectele constatate a fost următoarea: „neparticiparea dnei Cristiana-Viorela Basgan la ședințele consiliului de administrație [...] nu poate conduce la concluzia că [...] nu ar alocă suficient timp funcției pe care o deține în cadrul societății, activitatea respectivului membru al consiliului de administrație fiind concentrată pe alte activități ale societății [...]”, ceea ce „nu înseamnă că singura sa activitate în exercitarea funcției ar reprezenta-o participarea la ședințele consiliului de administrație, dna Cristiana-Viorela Basgan exercitându-și în activitatea curentă a societății atribuțiile conforme funcției deținute.”

Motivația societății nu se susține având în vedere faptul că nu au fost arătate eventuale motive privind imposibilitatea participării de către dna Cristiana-Viorela Basgan la ședințele consiliului de administrație, ci doar s-a arătat faptul că a desfășurat

activități curente în societate (care nu sunt de natura unei poziții administrative), fapt care confirmă constatarea lipsei alocării timpului necesar desfășurării activităților specifice unui membru în consiliul de administrație al unei entități, respectiv aceea de a participa la toate consiliile de administrație.

Mai mult, prin neparticiparea la ședințele consiliului de administrație din perioada 1.01.2017—30.09.2018, inclusiv responsabilitățile instituite prin Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 2/2016 privind aplicarea principiilor de guvernare corporativă de către entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu modificările și completările ulterioare, nu au fost îndeplinite de dna Cristiana-Viorela Basgan în calitatea sa de membru al consiliului de administrație, respectiv responsabilitățile prevăzute la art. 11 și 12 din regulamentul: „Consiliul este responsabil pentru managementul strategic al entității reglementate, îndeplinirea obiectivelor stabilite și, în funcție de sistemul de administrare al entității reglementate, elaborează/avizează planul de afaceri și are obligația ca, în baza unor dispoziții formale și transparente, să efectueze evaluarea poziției financiare a entității reglementate. Consiliul are obligația de a stabili criteriile relevante de monitorizare a rezultatelor activității conducerii executive/conducerii superioare și a entității reglementate în ansamblu și de a evalua anual modul de aplicare a criteriilor. Activitățile desfășurate de către entitatea reglementată și perspectivele de dezvoltare ale acesteia se analizează cel puțin o dată pe an de către consiliu.”

Față de cele de mai sus se constată faptul că dna Basgan Cristiana-Viorela nu a menținut, pe perioada 1.01.2017—30.09.2018, cerințele referitoare la guvernare privind alocarea timpului corespunzător exercitării funcției de membru al Consiliului de administrație la Societatea Euroins România Asigurare-Reasigurare — S.A., încălcând astfel prevederile art. 5 lit. c) coroborat cu prevederile art. 8 lit. c) teza a doua din Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 14/2015 privind evaluarea și aprobarea membrilor structurii de conducere și a persoanelor care dețin funcții-cheie în cadrul entităților reglementate de Autoritatea de Supraveghere Financiară, în vigoare la data săvârșirii faptei.

Fapta constituie contravenție în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere ponderea semnificativă a societății în sistemul național de asigurări, importanța funcționării sistemului de guvernare al unei astfel de entități, principiul proporționalității și al raționamentului calificat, criteriile de individualizare prevăzute la art. 163 alin. (11) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de natura faptei contravenționale constatate cu privire la care s-a apreciat gravitatea ca fiind ridicată,

față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 163 alin. (4) lit. a) și alin. (5) lit. b) din Legea nr. 237/2015, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează cu avertisment scris și interzicerea dreptului de a ocupa funcții care necesită aprobarea A.S.F. pentru o perioadă de 5 ani de la comunicarea deciziei dna Basgan Cristiana-Viorela — membru al Consiliului de administrație la Societatea Euroins România Asigurare-Reasigurare — S.A., născută la data de 29 mai 1969, cu domiciliul în București, str. Părintele Stăniloie nr. 4, carte de identitate seria RX nr. 897315, emisă de S.P.C.E.P. Sector 2 la data de 3 mai 2016, CNP 2690529423016.

Art. 2. — (1) Împotriva prezentei decizii dna Basgan Cristiana-Viorela — membru al Consiliului de administrație la

Societatea Euroins România Asigurare-Reasigurare — S.A. poate formula contestație la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, conform art. 165 alin. (1) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, măsurile dispuse, în conformitate cu prevederile art. 165 alin. (2) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Prezenta decizie intră în vigoare la data comunicării și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în conformitate cu prevederile art. 163 alin. (14) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Elena-Doina Dascălu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

